

9. Наказ Міністра оборони України від 25 січня 2012 року № 44 “Про затвердження Положення про органи з виховної та соціально-психологічної роботи у Збройних Силах України” – Ф. 3697. – Оп. 1П. – Спр. 130. – арк. 38-102.
10. Наказ Міністерства оборони України від 17 липня 2013 року № 491 “Про затвердження Положення про органи по роботі з особовим складом Збройних Сил України” – Ф. 3697. – Оп. 1П. – Спр. 284. – арк. 163-211.
11. Наказ Міністерства оборони України від 07 серпня 2013 року № 542 “Про введення посад та структурних підрозділів по роботі з особовим складом у Збройних Силах України”.
12. Становлення та розвиток структур виховної роботи в Збройних Силах України: (Монографія) / Мін-во оборони України, Наук.-дослід. центр гуманітар. проблем Збройних Сил України: М.В. Герасименко, А.О. Кобзар, Ю.І. Костенко, В.М. Малюга. - К.: НДЦ ГП ЗС України, 2012. -161 с .
13. Указ Президента СССР от 29 августа 1991 г. № УП—2488 Об упразднении военно-политических органов в Вооруженных Силах СССР, войсках Комитета государственной безопасности СССР, внутренних войсках Министерства внутренних дел СССР и железнодорожных войсках. Ведомости Съезда народных депутатов СССР и Верховного Совета СССР. – М.: Издательство “Известия”, 4 сентября 1991 г. – № 36.

Петро Опанащук
(м. Житомир)

РОЛЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА КОМУНІКАЦІЇ У РОЗГОРТАННІ ПРОТЕСТНИХ НАСТРОЇВ НАРОДНИХ МАС ПІД ЧАС ПОДІЙ «АРАБСЬКОЇ ВЕСНИ»

Народні заворушення, які розпочалися в низці арабських країн у 2011 році, сколихнули не лише близькосхідний регіон та країни Північної Африки. Події в Тунісі, Єгипті, Лівії, Сирії та інших країнах привернули увагу політиків, науковців та широких кіл громадськості всього світу. Зокрема, впродовж останніх років у експертному середовищі відбуваються дослідження не лише перебігу та наслідків подій «арабської весни», але й передумов їх появи, причин масовості й стрімкого розгортання.

Арабські країни впродовж другої половини ХХ століття стали невід’ємною частиною глобального світу, у якому визначальну роль відіграють сучасні засоби масової інформації та комунікації, такі як Інтернет, телебачення, газети та радіо. Сучасні засоби масової інформації та комунікації сприяють ліквідації кордонів між західними соціокультурними образами й моделями поведінки та традиційними парадигмами ісламської цивілізації. Нерідко це призводить до конфлікту, що проявляється в протиставленні західних демократичних цінностей та східного тяжіння до одноосібної авторитарної влади. Саме тому серед факторів, які сприяли розгортанню протестних настроїв народних мас в арабських країнах, варто вказати на сучасні засоби масової інформації та комунікації.

Лише протягом останніх десятиліть в арабському світі відбулась медіареволюція – з’явилися впливові професійні загальноарабські

телевізійні канали, такі як Аль-Джазіра та кувейтський супутниковий канал Аль-Арабія. Журналісти цих та інших каналів у 2011 році передавали надзвичайно емоційні яскраві образи народних виступів у всі кінці арабського світу [2; 3].

Поширення супутникового телебачення як вільного джерела інформації мало величезне значення, адже супутникові канали може приймати будь-яка людина навіть із мобільного телефону, тому будь-яка інформація стає доступною, нею легко можна обмінюватися. Особливо це було актуальним для таких країн, як Туніс та Єгипет, адже у цих країнах офіційні засоби масової інформації перебували під жорстким державним контролем [3]. Супутникові ж канали відкривали доступ до будь-якої інформації. Наприклад, під час початку заворушень у Тунісі, в соціальних ЗМІ почали поширювати історії про корупцію президента цієї країни бен Алі, запозичену зі звітів американських дипломатів про зловживання режиму впродовж багатьох років, які були викладені у WikiLeaks незадовго до початку протестів. Це стало важливим фактором для подальшого розгортання протестного руху в цій країні.

Таким чином, завдяки супутниковому телебаченню молодь на Близькому Сході та в Північній Африці незалежно від офіційної цензури урядів своїх країн пильно стежила за поширенням народних виступів та поваленням диктаторських режимів в арабських країнах. При цьому супутникове телебачення не лише інформувало про події арабської весни, але й виступало потужним засобом формування суспільної свідомості [4, с. 312, 315].

У розгортанні подій «арабської весни» важливу роль відіграли також соціальні мережі та Інтернет в цілому, які сформували особливе ефективне медіа-середовище, аналогічне телебаченню, радіо та друкованим засобам масової інформації. Запорукою цієї ефективності стали такі фактори, як своя постійна аудиторія, оперативність (постійне оновлення сайтів, миттєвий доступ до інформації), постійний зв'язок з аудиторією завдяки форумам, опитуванням, голосуванням, гостьовим книгам тощо [1].

Ще 2008 р. єгипетські блогери організували для підтримки страйкуючих працівників міста Ель-Махалла-ель-Кубра групу в Facebook під назвою «Молодіжний рух 6 квітня». Учасники руху використовували Facebook, Twitter, блоги для залучення уваги громадськості до своїх дій, інформування ЗМІ про хід страйку тощо. На початку 2009 р. рух налічував понад 70 тис. членів. Це стало першою апробацією самоорганізації через Facebook, що підтвердило свою ефективність під час подій 2011 р. [2].

Організатори акції протесту в Каїрі, яка планувалась на 25 січня 2011 р., розмістили в групі у Facebook заклик до єгиптян взяти участь у цьому заході. Спочатку планувалося зібрати таким чином 1,5 – 2 тис. осіб. Однак людей прийшло в сто разів більше, ніж сподівалися організатори цього заходу. У подальшому «Рух 6 квітня» через соціальні мережі сприяв залученню учасників до мільйонної демонстрації, що пройшла в Каїрі 1

лютого 2011 р. це свідчить про те, що Інтернет створив для освічених верств арабського суспільства небачено потужні засоби самоорганізації [2; 3].

Таким чином, завдяки таким новітнім засобам масової інформації та комунікації, як супутникове телебачення, соціальні мережі та Інтернет в цілому, було створено специфічну інфраструктуру взаємодії та самоорганізації суспільства, яка значною мірою вплинула на формування протестних настроїв серед різних верств населення й показала свою надзвичайну ефективність під час революційних подій в арабських країнах.

Список використаної літератури

1. Давыдова И.В. Современные электронные СМИ и арабская весна – 2011 / Г.Х. Мямешева, И.В. Давыдова // Вестник Казахского национального университета. 2012. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://articlekz.com/article/7303>
2. Зинькина Ю. Египетская революция 2011 г.: структурно-демографический анализ / Зинькина Юлия, Коротаев Андрей [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: // http://www.polit.ru/article/2011/03/04/egyrev/#_ftn8
3. Истоки и смысл арабской революции [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: // http://www.cliodynamics.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=287&Itemid=1
4. Клінтон Гілларі. Важкі рішення / пер. з англ. Лесь Герасимчук. К.: Наш Формат, 2016. 544с.
5. Саватеев А.Д. «Арабская весна»: симбиоз глобализации и исламских традиций // Азия и Африка сегодня. 2012. №2. С. 7-10.

Костянтин Бура
(м. Житомир)

ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКА ПРОБЛЕМА: ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ

3 вересня 2017 р. Корейська Народна Демократична Республіка в шосте провела ядерне випробування. Ця подія вкотре збурила світову громадськість та поставила на порядок денний вирішення цієї проблеми. 2017 рік завершився негативними новинами про можливість ядерної війни між Пхеньяном та Вашингтоном. Риторика обох сторін виглядала загрозливою для безпеки світового порядку. Однак 2018 рік розпочався із паростків потепління у відносинах спочатку між КНДР та Республікою Корея, а згодом між КНДР – США- Японією, які можуть стати ключем у вирішенні довготривалого конфлікту навколо денуклеоризації Північної Кореї.

Питання ядерного розбросення на Корейському півострові відображена у багатьох дослідників. Необхідно відмітити фундаментальні праці, які стосуються ядерної проблематики на Корейському півострові.